

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

3. července 2019*

„Řízení o předběžné otázce – Článek 267 SFEU – Právo na účinné prostředky nápravy – Rozsah vnitrostátního soudního přezkumu aktu Evropské unie – Nařízení (ES) č. 1225/2009 – Článek 15 odst. 2 – Sdělení členským státům, nejpozději deset pracovních dní před zasedáním poradního výboru, veškerých potřebných informací – Pojem ‚potřebné informace‘ – Podstatná formální náležitost – Prováděcí nařízení (EU) č. 723/2011 – Rozšíření antidumpingového cla uloženého na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Číny na dovoz zasílaný z Malajsie – Platnost“

Ve věci C-644/17,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Hoge Raad der Nederlanden (Nejvyšší soud, Nizozemsko) ze dne 10. listopadu 2017, došlým Soudnímu dvoru dne 17. listopadu 2017, v řízení zahájeném

Eurobolt BV

za přítomnosti:

Staatssecretaris van Financiën,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení M. Vilaras, předseda senátu, K. Jürimäe, D. Šváby, S. Rodin (zpravodaj) a N. Piçarra, soudci,
generální advokát: G. Hogan,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Eurobolt BV C. van Oostenem,
- za nizozemskou vládu M. K. Bulterman a M. A. M. de Ree, jako zmocněnkyněmi,
- za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s F. De Lucou a P. Gentilim, avvocati dello Stato,
- za Radu Evropské unie H. Marcos Fraile a B. Driessenem, jako zmocněnci, ve spolupráci s N. Tuominen, avocat,

* Jednací jazyk: nizozemština.

– za Evropskou komisi F. Ronkes Agerbeekem, H. Krämerem, N. Kuplewatzkym a T. Maxian Ruschem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 28. února 2019,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 15 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 343, s. 51, a oprava Úř. věst. 2010, L 7, s. 22; dále jen „základní nařízení“), a článku 47 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), jakož i platnosti prováděcího nařízení Rady (EU) č. 723/2011 ze dne 18. července 2011, kterým se rozšiřuje konečné antidumpingové clo uložené nařízením Rady (ES) č. 91/2009 na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli zasílaných z Malajsie bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Malajsie (Úř. věst. 2011, L 194, s. 6).
- 2 Tato žádost byla podána v rámci řízení zahájeného společností Eurobolt BV ve věci uložení antidumpingového cla za dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli do Evropské unie.

Právní rámec

- 3 V době rozhodné z hlediska sporu v původním řízení bylo přijetí antidumpingových opatření ze strany Evropské unie upraveno základním nařízením.
- 4 Body 12, 24 a 25 odůvodnění tohoto nařízení uváděly:

„(12) Je nutno stanovit, jakým způsobem mají být účastníci řízení informováni o tom, které údaje příslušné orgány potřebují, a jakým způsobem jim má být poskytnut dostatek příležitostí, aby mohli předložit všechny důkazy v dané věci a hájit své zájmy. Kromě toho by měly být jednoznačně stanoveny pravidla a postupy, které se musí při šetření dodržovat, a zejména pravidla, podle nichž se účastníci řízení musí v průběhu určité lhůty sami přihlásit, předložit své stanovisko a poskytnout informace, pokud se má k jejich stanovisku a informacím přihlédnout. Je rovněž vhodné stanovit, za jakých podmínek má mít účastník řízení přístup k informacím dodaným jinými účastníky řízení a možnost se k nim vyjádřit. [...]

[...]

- (24) Je dále nutno stanovit, že v určitých fázích šetření je třeba pravidelně konzultovat poradní výbor. Tento výbor by měl být složen ze zástupců členských států a měl by mu předsedat zástupce Komise.
- (25) Informace poskytované členským státům v poradním výboru mají často vysoce technickou povahu a zahrnují přesné ekonomické a právní analýzy. Aby měly členské státy dostatek času na posouzení těchto informací, měly by jim být zaslány v dostatečném předstihu přede dnem zasedání stanoveným předsedou poradního výboru.“

5 Podle čl. 6 odst. 7 základního nařízení:

„Žadatelé, dovozci a vývozci a jejich zájmové svazy, uživatelé a organizace spotřebitelů, kteří se přihlásí podle čl. 5 odst. 10, a zástupci země vývozu mohou na základě písemné žádosti nahlédnout do všech informací, které předal Komisi některý účastník šetření, s výjimkou interních dokumentů orgánů Společenství nebo členských států, pokud mají tyto informace význam pro uplatnění jejich věci, nejsou důvěrné ve smyslu článku 19 a jsou používány při šetření. Strany se mohou k těmto informacím vyjádřit a k jejich stanoviskům se přihlédnou, pokud jsou v odpovědi řádně doložena.“

6 Článek 13 tohoto nařízení, nadepsaný „Obcházení“, stanovil:

„1. Antidumpingová cla uložená na základě tohoto nařízení mohou být rozšířena na dovoz obdobných výrobků, též mírně upravených, ze třetích zemí nebo na dovoz mírně upravených obdobných výrobků ze země, která je předmětem opatření, nebo částí těchto výrobků, jestliže dochází k obcházení platných opatření. Antidumpingová cla, která nesmějí převýšit zbytkové antidumpingové clo uložené v souladu s čl. 9 odst. 5, mohou být rozšířena na dovoz od společností, které využívají individuální cla v zemích, které jsou předmětem opatření, jestliže dochází k obcházení platných opatření. Obcházením se rozumí změna obchodních toků mezi třetími zeměmi a Společenstvím nebo mezi jednotlivými společnostmi v zemi, která je předmětem opatření, a Společenstvím způsobená praktikami, zpracovatelskými postupy nebo pracemi, pro něž mimo uložení vyrovnávacího cla neexistuje dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod, pokud zároveň existují důkazy o újmě nebo o tom, že vyrovnávací účinky cla jsou mařeny, pokud se jedná o ceny nebo množství obdobného výrobku, a existují důkazy o dumpingu ve vztahu k běžné hodnot[ě] určené dříve pro obdobný výrobek, v případě nutnosti v souladu s článkem 2.

[...]

3. Šetření podle tohoto článku se zahájí z podnětu Komise nebo na žádost členského státu nebo jiné zúčastněné strany, pokud žádost obsahuje dostatečné důkazy o činitelích uvedených v odstavci 1. Zahájení se provede nařízením Komise přijatým po konzultaci s poradním výborem, ve kterém lze dát současně pokyn celním orgánům, aby evidovaly dovoz podle čl. 14 odst. 5 nebo aby vyžadovaly složení jistoty. Šetření provádí Komise s případnou pomocí celních orgánů a musí být ukončeno ve lhůtě devíti měsíců. Jestliže definitivně zjištěné skutečnosti prokážou, že působnost opatření musí být rozšířena, učiní tak Rada na návrh Komise po konzultaci s poradním výborem. Pokud Rada nerozhodne prostou většinou o odmítnutí návrhu ve lhůtě jednoho měsíce po jeho podání Komisí, je návrh Radou přijat. Rozšíření působnosti nabývá účinku dnem, kdy byla stanovena povinnost vést celní evidenci podle čl. 14 odst. 5 nebo od kterého je vyžadováno složení jistoty. Příslušná procesní ustanovení tohoto nařízení o zahájení a průběhu šetření se použijí podle tohoto článku.

[...]“

7 Článek 15 uvedeného nařízení, nazvaný „Konzultace“, stanovil:

„1. Konzultace stanovené tímto nařízením se konají v poradním výboru složeném ze zástupců všech členských států, kterému předsedá zástupce Komise. Konzultace se konají neprodleně na žádost členského státu nebo z podnětu Komise a v každém případě v takové době, aby mohly být dodrženy lhůty stanovené v tomto nařízení.

2. Výbor svolává předseda. Ten sdělí členským státům v co nejkratší době, nejpozději však deset pracovních dní před zasedáním, veškeré potřebné informace.

3. V případě potřeby mohou konzultace probíhat pouze písemně; v takovém případě o tom Komise vyrozumí členské státy a stanoví lhůtu, během níž mohou zaujmout stanovisko nebo požádat o ústní konzultace, které uspořádá předseda za předpokladu, že je lze uskutečnit v takové době, aby mohly být dodrženy lhůty stanovené v tomto nařízení.

4. Konzultace se týkají zejména

- a) existence dumpingu a metod zjišťování dumpingového rozpětí;
- b) existence a objemu újmy;
- c) příčinné souvislosti mezi dumpingovým dovozem a újmou;
- d) opatření, která by měla být za daných okolností přijata k zabránění nebo odstranění újmy způsobené dumpingem, jakož i prostředků k jejich uplatňování.“

8 Dne 26. ledna 2009 přijala Rada nařízení (ES) č. 91/2009 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2009, L 29, s. 1).

9 Nařízením (EU) č. 966/2010 ze dne 27. října 2010 o zahájení šetření možného obcházení antidumpingových opatření uložených nařízením Rady (ES) č. 91/2009 dovozem některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli zasílaných z Malajsie, bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Malajsie, a o zavedení celní evidence tohoto dovozu (Úř. věst. 2010, L 282, s. 29), Komise zahájila v souladu s čl. 13 odst. 3 základního nařízení, z vlastního podnětu, šetření možného obcházení antidumpingových opatření uložených na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Číny.

10 Kromě toho Komise v článku 2 nařízení č. 966/2010 vyzvala celní orgány, aby zavedly celní evidenci dovozu, jehož se toto nařízení týká.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

11 Společnost Eurobolt je společností se sídlem v 's-Heerenbergu (Nizozemsko), která obchoduje se spojovacími prostředky ze železa a oceli, které kupuje u výrobců a dodavatelů se sídlem v Asii za účelem jejich prodeje v Unii.

12 Poté, co bylo nařízením č. 91/2009 uloženo konečné antidumpingové clo na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Číny, se Eurobolt rozhodla zakoupit takové spojovací prostředky od dvou výrobců se sídlem v Malajsii, a sice od společnosti TZ Fasteners (dále jen „TZ“) a společnosti HBS Fasteners Manufacturing (dále jen „HBS“).

13 V období od 29. října 2010 do 4. srpna 2011 podala Eurobolt v Nizozemsku 32 celních prohlášení s návrhem na propuštění do volného oběhu pro spojovací prostředky ze železa nebo oceli zakoupené od společností HBS a TZ. Malajsie v nich byla uvedena jako země původu. Podle nařízení č. 966/2010 celní orgány zavedly celní evidenci těchto spojovacích prostředků a propustily je do volného oběhu, aniž uplatnily antidumpingové clo.

14 Po uveřejnění tohoto nařízení bylo Komisi orgánům Čínské lidové republiky a malajským orgánům, známým dovozcům z těchto zemí, včetně společnosti Eurobolt, jakož i dotčenému průmyslovému odvětví Unie sděleno, že zahájila šetření stanovené v uvedeném nařízení.

- 15 Společnosti HBS a TZ se přihlásily Komisi v rámci tohoto šetření a předložily odpovědi na antidumpingový dotazník. Eurobolt se také přihlásila jako účastník řízení.
- 16 Dopisem ze dne 26. května 2011 zaslala Komise společnosti Eurobolt předběžné závěry šetření. Eurobolt se k tomuto dopisu písemně vyjádřila dne 13. června 2011 ve lhůtě, která jí byla stanovena. Poradní výbor se sešel dne 15. června 2011.
- 17 Prováděcím nařízením č. 723/2011 bylo konečné antidumpingové clo na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky rozšířeno na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli zasílaných z Malajsie bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Malajsie.
- 18 Po vstupu tohoto prováděcího nařízení v platnost provedly nizozemské orgány u společnosti Eurobolt po provedeném dovozu šetření, v důsledku něhož byla vyzvána k zaplacení antidumpingové cla ve výši 587 802,20 eura.
- 19 Po neúspěšném podání odvolání proti výběru tohoto antidumpingového cla k celnímu úřadu v Nijmegenu (Nizozemsko), Eurobolt podala žalobu k rechtbank Noord-Holland (soud provincie Severní Holandsko, Nizozemsko), v níž poukazuje na neplatnost rozšíření, prostřednictvím prováděcího nařízení č. 723/2011, antidumpingového cla uloženého nařízením č. 91/2009 na dovozy výrobků zasílaných z Malajsie.
- 20 Vzhledem k tomu, že tento soud rozsudkem ze dne 1. srpna 2013 tuto žalobu zamítl, podala Eurobolt odvolání k Gerechtshof Amsterdam (odvolací soud v Amsterdamu, Nizozemsko), který rozsudkem ze dne 8. září 2015 návrh společnosti Eurobolt rovněž zamítl s tím, že není třeba předložit Soudnímu dvoru předběžnou otázku týkající se platnosti prováděcího nařízení č. 723/2011.
- 21 Dne 12. října 2015 podala Eurobolt opravný prostředek k předkládajícímu soudu. Tvrdí, že toto prováděcí nařízení je neplatné s ohledem na kritéria stanovená v článku 13 základního nařízení, jelikož Komise během šetření porušila její práva na obhajobu. Komise totiž v rozporu s článkem 15 odst. 2 základního nařízení neoznámila členům poradního výboru přinejmenším deset pracovních dní před jeho zasedáním podstatné informace, které jí zaslala Eurobolt.
- 22 V tomto kontextu má soud zaprvé pochybnosti, pokud jde o rozsah úlohy vnitrostátních soudů, když posuzují platnost aktů orgánů Unie, zejména s ohledem na článek 47 Listiny. Zadruhé si tento soud klade otázku týkající se výkladu, který je třeba poskytnout, pokud jde o čl. 15 odst. 2 základního nařízení. Jak totiž vyplývá z judikatury Soudního dvora, nedodržení procesních pravidel může způsobit neplatnost aktu na základě porušení podstatných formálních náležitostí. Vzniká tedy otázka, zda v projednávaném případě to, že Komise porušila povinnost stanovenou v uvedeném ustanovení je takové povahy, že to způsobuje neplatnost prováděcího nařízení č. 723/2011.
- 23 Za těchto podmínek se Hoge Raad der Nederlanden (Nejvyšší soud, Nizozemsko) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
  - „1) a) Je třeba článek 47 [Listiny] ve spojení s čl. 4 odst. 3 SEU vykládat v tom smyslu, že zúčastněný může zpochybnit legalitu rozhodnutí unijního orgánu, které mají provést vnitrostátní orgány tím, že uplatní porušení podstatných formálních náležitostí, porušení Smluv nebo některých právních norem použitelných při provádění těchto Smluv nebo zneužití pravomoci?
  - b) Je třeba článek 47 [Listiny] ve spojení s čl. 4 odst. 3 SEU vykládat v tom smyslu, že unijní orgány, které se podílely na přijetí rozhodnutí, jehož platnost je napadena před vnitrostátním soudem, musí tomuto soudu na jeho žádost poskytnout veškeré informace, které mají k dispozici a které tyto orgány zohlednily při přijetí tohoto rozhodnutí nebo zohlednit měly?

- c) Je třeba článek 47 [Listiny] vykládat v tom smyslu, že právo na účinné prostředky nápravy vyžaduje, aby soud řádně přezkoumal, zda jsou splněny podmínky pro použití článku 13 [základního nařízení]? Může soud ve smyslu článku 47 Listiny zejména v plném rozsahu posoudit, zda byly zjištěny skutečnosti v plném rozsahu a zda může dostatečně odůvodnit příslušné právní důsledky? Může soud ve smyslu článku 47 Listiny zejména v plném rozsahu přezkoumat, zda měly být zohledněny skutečnosti, které údajně nebyly při přijetí rozhodnutí zohledněny, avšak mohly by ovlivnit právní důsledky spojené se zjištěnými skutečnostmi?
- 2) a) Je třeba pojem ‚potřebné informace‘ uvedený v čl. 15 odst. 2 [základního nařízení] vykládat v tom smyslu, že se vztahuje i na stanovisko nezávislého dovozce zboží usazeného v Evropské unii, které se týká závěrů Komise, které jsou předmětem přezkumu ve smyslu tohoto ustanovení, pokud byl tento dovozce Komisí informován o tomto šetření, poskytl Komisi nezbytné informace a poté, co mu to Komise umožnila, se neprodleně vyjádřil k závěrům Komise?
- b) Pokud je třeba na otázku 2) a) odpovědět kladně: Může tento dovozce uplatnit porušení čl. 15 odst. 2 [základního nařízení], pokud jeho stanovisko není předloženo poradnímu výboru uvedenému v tomto ustanovení alespoň 10 pracovních dní před jeho zasedáním?
- c) Pokud je třeba na otázku 2) b) odpovědět kladně: Vede toto porušení čl. 15 odst. 2 [základního nařízení] k tomu, že toto rozhodnutí je protiprávní a nelze jej použít?“

K předběžným otázkám

K první otázce písm. a) a c)

- 24 Předkládající soud se první otázkou písm. a) a c) v podstatě táže, zda článek 267 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že ke zpochybnění platnosti aktu sekundárního unijního práva může jednotlivec u vnitrostátního soudu uplatnit žalobní důvody, které lze předložit v rámci žaloby na neplatnost podané na základě článku 263 SFEU, včetně důvodů vycházejících z nedodržení podmínek pro přijetí aktu.
- 25 Jak vyplývá z ustálené judikatury, pravomoc Soudního dvora rozhodnout podle článku 267 SFEU o platnosti aktů přijatých unijními orgány neobsahuje žádné omezení, co se týče důvodů, na jejichž základě by mohla být platnost těchto aktů zpochybněna (rozsudky ze dne 12. prosince 1972, *International Fruit Company a další*, 21/72 až 24/72, EU:C:1972:115, bod 5, jakož i ze dne 16. června 1998, *Racke*, C-162/96, EU:C:1998:293, bod 26).
- 26 V důsledku toho je třeba na první otázku písm. a) a c) odpovědět, že článek 267 SFEU je třeba vykládat v tom smyslu, že ke zpochybnění platnosti aktu sekundárního práva Unie může jednotlivec u vnitrostátního soudu uplatnit žalobní důvody, které lze předložit v rámci žaloby na neplatnost podané na základě článku 263 SFEU, včetně důvodů vycházejících z nedodržení podmínek pro přijetí takového aktu.

K první otázce písm. b)

- 27 Předkládající soud se svou první otázkou písm. b) v podstatě táže, zda článek 267 SFEU, ve spojení s čl. 4 odst. 3 SEU, musí být vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní soud je oprávněn požadovat od unijních orgánů, které se podílely na přípravě aktu sekundárního práva Unie, jehož platnost je v řízení před tímto soudem napadena, aby mu poskytly informace, pokud jde o prvky, které zohlednily nebo měly zohlednit při přijímání tohoto aktu.

- 28 Je třeba připomenout, že vnitrostátní soudy mohou zkoumat platnost aktu Unie, a pokud považují důvody neplatnosti zkoumané i bez návrhu nebo vznesené účastníky řízení za neopodstatněné, tyto důvody zamítnout a dospět k závěru, že akt je v plném rozsahu platný (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 16. června 1981, *Salonia*, 126/80, EU:C:1981:136, bod 7, a ze dne 22. října 1987, *Foto-Frost*, 314/85, EU:C:1987:452, bod 14). Naproti tomu vnitrostátní soudy nemají samy pravomoc prohlásit, že akty unijních orgánů jsou neplatné (viz rozsudek ze dne 6. prosince 2005, *Gaston Schul Douane-expediteur*, C-461/03, EU:C:2005:742, bod 17).
- 29 Z toho vyplývá, že pokud důvody předložené účastníky řízení postačují k přesvědčení předkládajícího soudu o neplatnosti unijního aktu, tento soud by se měl již z tohoto samotného důvodu obrátit na Soudní dvůr, pokud jde o jeho platnost, aniž by prováděl dodatečná šetření. Jak totiž vyplývá z rozsudku ze dne 22. října 1987, *Foto-Frost* (314/85, EU:C:1987:452, bod 18), Soudní dvůr má nejlepší předpoklady pro to, aby rozhodoval o platnosti aktů sekundárního unijního práva, neboť unijní orgány, jejichž akty jsou zpochybněny, mají podle článku 23 druhého pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie právo předložit písemná vyjádření Soudnímu dvoru pro účely obhajoby platnosti těchto aktů. Mimoto Soudní dvůr může podle článku 24 druhého pododstavce statutu požadovat od orgánů, institucí nebo jiných subjektů Unie, které nejsou zúčastněnými stranami řízení, veškeré údaje, jež považuje za nezbytné pro účely řízení.
- 30 Vedle toho je vnitrostátní soud oprávněn požadovat od orgánu Unie předtím, než se případně obrátí na Soudní dvůr, za účelem získat od tohoto orgánu přesné informace a poznatky, které považuje za nezbytné k tomu, aby byly rozptýleny jakékoli pochybnosti vnitrostátního soudu, pokud jde o platnost dotyčného unijního aktu, a aby se nemusel obrátit na Soudní dvůr s žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se posouzení platnosti.
- 31 V tomto ohledu z judikatury Soudního dvora vyplývá, že orgány Unie jsou vázány povinností loajální spolupráce se soudními orgány členských států, které mají za úkol dozírat na uplatňování a dodržování unijního práva ve vnitrostátním právním řádu. Z tohoto titulu tyto orgány musejí v souladu s čl. 4 odst. 3 SEU uvedeným orgánům předat poznatky a dokumenty, které od nich požadovaly v rámci výkonu svých pravomocí, ledaže by odmítnutí jejich předání bylo odůvodněno legitimním důvody vycházejícími mimo jiné z ochrany práv třetích osob nebo z rizika překážky fungování nebo nezávislosti Unie (viz v tomto smyslu usnesení ze dne 6. prosince 1990, *Zwartveld a další*, C-2/88-IMM, EU:C:1990:440, body 10 a 11).
- 32 V důsledku toho je třeba na první otázku písm. b) odpovědět tak, že článek 267 SFEU, ve spojení s čl. 4 odst. 3 SEU, musí být vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní soud je oprávněn předtím, než se obrátí na Soudní dvůr, požadovat od orgánů Unie, které se podílely na přípravě aktu sekundárního práva Unie, jehož platnost je v řízení před tímto soudem napadena, aby mu poskytly přesné informace a poznatky, které považuje za nezbytné k tomu, aby byly rozptýleny jakékoli pochybnosti vnitrostátního soudu, pokud jde o platnost dotyčného unijního aktu, a aby se nemusel obrátit na Soudní dvůr s žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se posouzení platnosti tohoto aktu.

K druhé otázce

- 33 Druhou otázkou písm. a) až c), které je třeba přezkoumat společně, se předkládající soud v podstatě táže, zda je prováděcí nařízení č. 723/2011 neplatné vzhledem k čl. 15 odst. 2 základního nařízení, protože vyjádření společnosti Eurobolt v odpověď na závěry Komise nebyla, jakožto potřebné informace ve smyslu tohoto ustanovení, dána k dispozici poradnímu výboru stanovenému v uvedeném ustanovení nejpozději deset pracovních dní před jeho zasedáním.
- 34 Úvodem je třeba uvést, že jak vyplývá z čl. 15 odst. 1 základního nařízení, konzultace stanovené tímto nařízením probíhají v rámci poradního výboru složeného ze zástupců jednotlivých členských států, jemuž předsedá zástupce Komise.

- 35 Článek 15 odst. 2 uvedeného nařízení stanoví, že tento poradní výbor se schází, když ho svolá jeho předseda, který sdělí členským státům „v co nejkratší době, nejpozději však deset pracovních dní před zasedáním, veškeré potřebné informace“.
- 36 V projednávaném případě je nesporné, že zasedání poradního výboru se konalo 15. června 2011, tedy dva dny poté, co Eurobolt předložila ve lhůtě, která jí byla za tímto účelem stanovena, svá vyjádření k závěrům Komise.
- 37 Za účelem odpovědi na otázku, zda proto byl čl. 15 odst. 2 základního nařízení porušen způsobem způsobujícím neplatnost prováděcího nařízení č. 723/2011, je třeba přezkoumat zaprvé, zda uvedená vyjádření spadají pod pojem „potřebné informace“ ve smyslu tohoto ustanovení.
- 38 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že vzhledem k obecnosti pojmů použitých v čl. 15 odst. 2 základního nařízení musí být výraz „potřebné informace“ chápán velmi široce. Stejně tak, jelikož podle téhož znění mají být členským státům sděleny „veškeré“ potřebné informace, z tohoto ustanovení jasně vyplývá, že se tím myslí co možná nejúplnější informace pro poradní výbor.
- 39 Kromě toho význam možnosti poskytnuté zúčastněným, aby byli vyslechnuti a mohli hájit své zájmy v průběhu šetření, je zdůrazněn bodem 12 odůvodnění uvedeného nařízení.
- 40 V projednávaném případě vyjádření dotčená ve věci v původním řízení byla společností Eurobolt předložena v jejím postavení zúčastněné osoby v rámci šetření zahájeného Komisí podle čl. 13 odst. 3 základního nařízení. Cílem těchto vyjádření bylo odpovědět na předběžné závěry, které přijala Komise.
- 41 Eurobolt tak oznámila svůj postoj a poskytla informace v souladu s čl. 6 odst. 7 tohoto nařízení.
- 42 Proto, a jak uvedl generální advokát v bodech 47 až 50 svého stanoviska, vyjádření předložená společností Eurobolt představovala potřebné informace ve smyslu čl. 15 odst. 2 základního nařízení.
- 43 Z toho vyplývá, že toto ustanovení bylo porušeno v rozsahu, v němž uvedená vyjádření nebyla oznámena členským státům nejpozději deset pracovních dní před zasedáním poradního výboru, jak bylo uvedeno v bodě 36 tohoto rozsudku.
- 44 Z toho důvodu je třeba zadruhé zkoumat, zda toto porušení čl. 15 odst. 2 základního nařízení může způsobit neplatnost prováděcího nařízení č. 723/2011.
- 45 Především je třeba uvést, že přijetí antidumpingových opatření podle základního nařízení, jakým je prováděcí nařízení č. 723/2011, se provádí na základě postupu, zvláště pak šetření, v jehož některých stádiích se s členskými státy zastoupenými v rámci poradního výboru, musí provést konzultace, jak zdůrazňuje bod 24 odůvodnění základního nařízení.
- 46 Právě pro účely takové konzultace čl. 15 odst. 2 základního nařízení stanoví, že se poradnímu výboru sdělují veškeré potřebné informace, a to „v co nejkratší době, nejpozději však deset pracovních dní před zasedáním“.
- 47 V tomto ohledu ze samotné formulace tohoto ustanovení, které má bezpodmínečné znění, vyplývá, že lhůta deseti dní, kterou stanoví, má závaznou povahu (viz obdobně rozsudek ze dne 29. července 2010, Řecko v. Komise, C-54/09 P, EU:C:2010:451, bod 46).
- 48 Dále z bodu 25 odůvodnění základního nařízení vyplývá, že jelikož dotyčné informace „mají často vysoce technickou povahu a zahrnují přesné ekonomické a právní analýzy“, je cílem lhůty stanovené v čl. 15 odst. 2 tohoto nařízení ponechat členským státům zastoupeným v poradním výboru dostatek času na to, aby v klidu posoudily tyto informace před zasedáním tohoto výboru (viz obdobně rozsudek ze dne 20. září 2017, Tilly-Sabco v. Komise, C-183/16 P, EU:C:2017:704, bod 102).

- 49 Kromě toho je cílem této lhůty umožnit vládám členských států seznámit se, prostřednictvím svých zástupců v poradním výboru, s veškerými potřebnými informacemi týkajícími se šetření, tak aby tyto vlády mohly prostřednictvím interních a externích konzultací definovat stanovisko, jehož cílem je zachovat v rámci tohoto výboru zájmy vlastní každé z nich (viz obdobně rozsudek ze dne 20. září 2017, Tilly-Sabco v. Komise, C-183/16 P, EU:C:2017:704, bod 103).
- 50 Konečně je třeba dodat, že cílem uvedené lhůty je zajistit, aby informace a připomínky, které zúčastněné osoby mají právo, jak bylo uvedeno v bodě 39 tohoto rozsudku, předložit během šetření, mohly být řádně zohledněny v rámci postupu konzultace v rámci poradního výboru.
- 51 Za těchto podmínek, a jak uvedl generální advokát zejména v bodech 61 a 66 svého stanoviska, požadavek poskytnout veškeré potřebné informace poradnímu výboru nejpozději deset pracovních dní před jeho zasedáním, stanovený v čl. 15 odst. 2 základního nařízení, patří mezi podstatné formální náležitosti postupu, jejichž porušení má za následek neplatnost dotčeného aktu (viz obdobně rozsudky ze dne 10. února 1998, Německo v. Komise, C-263/95, EU:C:1998:47, bod 32, jakož i ze dne 20. září 2017, Tilly-Sabco v. Komise, C-183/16 P, EU:C:2017:704, bod 114).
- 52 Vzhledem k předcházejícím úvahám je třeba na druhou otázku odpovědět tak, že prováděcí nařízení č. 723/2011 je neplatné, jelikož bylo přijato v rozporu s čl. 15 odst. 2 základního nařízení.

K nákladům řízení

- 53 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

- 1) Článek 267 SFEU je třeba vykládat v tom smyslu, že ke zpochybnění platnosti aktu sekundárního unijního práva může jednotlivec u vnitrostátního soudu uplatnit žalobní důvody, které lze předložit v rámci žaloby na neplatnost podané na základě článku 263 SFEU, včetně důvodů vycházejících z nedodržení podmínek pro přijetí takového aktu.
- 2) Článek 267 SFEU, ve spojení s čl. 4 odst. 3 SEU, musí být vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní soud je oprávněn předtím, než se obrátí na Soudní dvůr, požadovat od orgánů Evropské unie, které se podílely na přípravě aktu sekundárního práva Unie, jehož platnost je v řízení před tímto soudem napadena, aby mu poskytly přesné informace a poznatky, které považuje za nezbytné k tomu, aby byly rozptýleny jakékoli pochybnosti vnitrostátního soudu, pokud jde o platnost dotyčného unijního aktu, a aby se nemusel obrátit na Soudní dvůr s žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se posouzení platnosti tohoto aktu.
- 3) Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 723/2011 ze dne 18. července 2011, kterým se rozšiřuje konečné antidumpingové clo uložené nařízením Rady (ES) č. 91/2009 na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli zasílaných z Malajsie bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Malajsie, je neplatné, jelikož bylo přijato v rozporu s čl. 15 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství.

Podpisy.